

Online 1

RECENZE: Slaměný klobouk ve víru opery

[Odkaz na zdroj](#), [Automatický překlad](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 15.04.2025 17:13:00, Datum importu: 15.04.2025 17:22:56, Zdroj: novinky.cz, Autor: Radmila Hrdinová, Rubrika: divadlo, kultura, Periodicita: Denně, Vydavatel: Borgis, a.s., Provozovatel: Borgis, a.s., Země: CZ, AVE: 99 000 Kč, GRP: 24,3, OTS: 2 186 984, Měsíční návštěvnost: 117 000 000, RU/den: 2 186 984, RU/měsíc: 5 216 573

Ostravskému Národnímu divadlu moravskoslezskému už řadu let patří obdiv za objevování pozapomenutých operních skvostů, jimiž trvale obohacuje domácí repertoár. V poslední době je to třeba Haasův Šarlatán anebo Florentský slaměný klobouk Nina Roty, který **ostravský** soubor uvedl před měsícem v české premiéře na své domácí scéně a v pondělí 14. dubna v pražském Stavovském divadle v rámci festivalu hudebního divadla Opera 2025.

Je s podivem, že se u nás dosud neobjevila opera spojující jednu z nejuváděnějších komedií francouzských autorů Labiche a Martina s neméně slavným skladatelem. Nino Rota je ale známý především jako autor filmové hudby, spolupracovník režisérů Felliniho, Viscontiho, Zeffirelliho, Coppoly a dalších, zatímco jeho více než deset oper zná jen málokdo.

V kompozici Florentského slaměného klobouku z roku 1945 se (stejně jako ve filmech) Rota projevil jako velký znalec opery. Jeho hudební řeč pracuje s inspirací Rossinim, Donizettim, Verdim, Puccinim, Wagnerem, Stravinským a dalšími skladateli, včetně operety.

Jednotlivá hudební čísla jsou často na hranici citací, ne-li přímo melodických, pak rozhodně stylových. Výsledek ovšem není eklektickým slepencem, ale jiskřivým hudebním proudem, který umně modeluje bláznivé komediální situace až k závěrečnému velkoopernímu furiosu.

Ostravští si s Rotou rozumějí. Dirigent a hudební ředitel opery Marek Šedivý vytáhl z partitury její barevnost, nyvost sladkobolných árií i dramatickou živost.

Ředitel **NDM** a režisér inscenace Jiří Nekvasil buduje na jevišti poeticko-bláznivou frašku, do níž se kromě postav hry vejde i připomínka pantomimy v postavě pierota Debureaua či dvojice akrobatických sluhů, jejíž funkčnost ale ke škodě celku režisér nedotáhl až do konce.

Inscenace má plejádu skvělých pěvecko-hereckých výkonů. Ženicha Fadinarda zoufale shánějícího sežraný slaměný klobouk jako by skladatel napsal přímo na tělo tenoristovi Martinu Šrejmovi, natolik je v něm pěvecky i herecky autentický.

Veronika Rovná je výbornou lyrickou i koloraturní Elenou, jejího otce Nonancourta s groteskní nadsázkou vytváří Martin Gurbaľ, v dalších rolích podávají neméně výborné výkony Josef Moravec, Jiří Hájek, Daniel Kfelíř, Barbora Perná, Anna Nitrová a další, včetně rozehraného sboru.

Ostravští se v Praze blýskli nejen dramaturgickým objevem, ale i živou komediální inscenací, za kterou stojí za to vypravit se i do **ostravského** Divadla Antonína Dvořáka.

